

[Flygaard]

Da det ikke er spørgsmålet om en grundlovsændring, der er til debat her for øjeblikket, synes jeg, det er fuldskommen meningsløst at spille folketingets tid med et sådant spørgsmål. De grønlandske og de færøske folketingsmedlemmer har i henhold til grundloven den samme ret, som vi andre har. Det vil vi ikke blive ved med at diskutere.

Formanden:

Så får hr. Erlendsson ordet for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til talerrækken. Vi kan ikke tillade et enkelt medlem at afspore så alvorlige debatter som dem, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Dette er et meget alvorligt spørgsmål, og det er et spørgsmål, der hænger sammen med Danmarks økonomiske krisesituation.

Jeg anfægter ikke, at repræsentanterne for Færøerne og Grønland ifølge grundloven har ret til at stemme, som de gør, men jeg har appelleret til dem om i spørgsmål, som udelukkende drejer sig om at lægge byrder på hovedlandets befolkning, at holde sig tilbage og ikke deltage i en majoritetsdannelse imod hovedlandets befolkning, som tilfældet er her, hvor disse forslag kun kan komme igennem, fordi de egne af riget, som ikke skal bære byrder, leverer de nødvendige stemmer til at føre disse tunge byrder igennem. Det anbefaler jeg dem i anstændighedens navn at afholde sig fra at gøre.

Jeg har i går nævnt den pris, som SV-regeringen gav i juni for at få sine tunge afgiftslove igennem, nemlig 71,7 mill. kr. til et Grønlands landsfond, penge, som var indbetalt af olieselskaberne, og som var gået i statskassen. Det var prisen for, at hr. Steenholdt skulle stemme for de ekstra olieafgifter. Jeg finder en sådan afpresningspolitik utålelig, uudholdelig. Jeg finder, at det er judaspenge. Jeg mener, at det er lige så umoralsk at give dem som at modtage dem . . .

Formanden:

Jeg må påtale udtrykket judaspenge over for et medlem, der ikke kan svare efter den tilrettelæggelse af debatten, jeg gav før.

Erlendsson (FP):

Det er det korrekte udtryk for den måde at drive politik på her i landet.

Formanden:

Det er kedeligt med disse ustandselige tilrettevisninger til hr. Erlendsson. Der diskuteres ikke med formanden, det burde et tidligere præsidiemedlem vide.

Erlendsson (FP):

Jeg ved godt, hvad der er min ret her.

Formanden:

Så brug den – og lad være at misbruge den!

Erlendsson (FP):

Jeg har brugt min ret her.

Formanden:

Ja tak, og taletiden er udløbet.

Preben Lange (Grøn.):

Det er faktisk hr. Erlendsson, der tvinger mig til at komme herop på talerstolen. Det er beklageligt at høre en suppleant komme med sine sarkastiske bemærkninger om andre medlemmer her i det høje ting.

Nu da vi har indført vores hjemmestyreordning, er det vores hensigt at møde det danske folketing og den danske regering som mand til mand, hvor hverken den ene eller den anden part bliver undertrykt, hvad Grønland har været udsat for i de sidste 250 år.

Det er vores ønske, at vi skal arbejde sammen, at vi skal forhandle med hinanden, således at det bliver til gavn både for det grønlandske og for det danske samfund, og så længe majoriteten besidder fornuften i det høje ting, vil jeg med god samvittighed stemme sammen med SF undtagen om lovforslag nr. L 67. Det vil jeg holde mig fra.

Alfred Hansen (DR):

Uden at fortsætte den debat, der her er lagt op til, vil jeg gerne sige, at jeg betragter de grønlandske og færøske medlemmers tilstedeværelse her i salen som lige så berettiget som og fuldt på højde med vores andres tilstedeværelse. Jeg tror og kan med glæde